

Sag T-395/04

Air One SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Statsstøtte — lufttransport — klage — Kommissionens undladelse af at tage stilling — passivitetssøgsmål — frist — formaliteten«

Rettens dom (Fjerde Afdeling) af 10. maj 2006 II - 1347

Sammendrag af dom

1. *Passivitetssøgsmål — Fællesskabets retsinstansers kompetence*
(Art. 232, stk. 2, EF, og art. 233 EF)
2. *Passivitetssøgsmål — fysiske eller juridiske personer*
(Art. 88, stk. 3, EF, art. 230, stk. 4, EF, og art. 232, stk. 3, EF)
3. *Annulationsøgsmål — fysiske eller juridiske personer*
(Art. 88, stk. 2 og 3, EF, og art. 230, stk. 4, EF)

4. *Statsstøtte — påtænkte støtteforanstaltninger — Kommissionens undersøgelse — formel undersøgelsesprocedure fastsat i art. 88, stk. 2, EF — opfordring til de interesserede parter om at fremsætte bemærkninger*

[Art. 88, stk. 2, EF; Rådets forordning nr. 659/1999, art. 1, litra h)]

5. *Statsstøtte — Kommissionens undersøgelse*

(Art. 87 EF og 88 EF)

1. Fællesskabets retsinstanter har ikke kompetence til at give fællesskabsinstitutionerne påbud i forbindelse med et annullationssøgsmaal anlagt i henhold til artikel 232 EF. Retten har kun mulighed for at fastslå, at der foreligger en retsstridig passivitet. Herefter påhviler det i henhold til artikel 233 EF den pågældende institution at gennemføre de foranstaltninger, der er nødvendige til at opfylde Rettens dom.

en institution, som har undladt at udstede en retsakt, der ville have berørt dem på samme måde. Et søgsmaal anlagt af en konkurrent til modtageren af en støtte med påstand om, at det fastslås, at Kommissionen efter en klage fra den pågældende konkurrent har undladt at vedtage en retsakt i medfør af den i artikel 88, stk. 3, EF fastsatte indledende undersøgelsesfase, kan således antages til realitetsbehandling.

(jf. præmis 24)

(jf. præmis 25 og 27)

2. Artikel 230 EF og 232 EF er blot udtryk for et og samme retsmiddel. Det følger heraf, at ligesom artikel 230, stk. 4, EF giver borgerne mulighed for at anlægge annullationssøgsmaal til prøvelse af en retsakt udstedt af en institution, som ikke er rettet til dem, når denne retsakt berører dem umiddelbart og individuelt, skal artikel 232, stk. 3, EF fortolkes således, at den også giver dem mulighed for at anlægge passivitetssøgsmaal mod

3. Når Kommissionen — uden at indlede den formelle undersøgelsesprocedure i henhold til artikel 88, stk. 2, EF — i medfør af artikel 88 stk. 3, EF fastslår, at en støtte er forenelig med fællesmarkedet, kan de berørte parter, der er indrømmet de i artikel 88, stk. 2, EF fastsatte processuelle garantier, kun opnå, at disse respekteres, hvis de har adgang til at indbringe Kommissionens beslutning for Fællesskabets retsinstanter. Et annullationssøgsmaal vedrørende en sådan beslutning, som er anlagt af en

interesseret part i den forstand, hvori dette udtryk anvendes i artikel 88, stk. 2, EF, skal derfor realitetsbehandles, når vedkommende med søgsmålet ønsker at beskytte de processuelle rettigheder, der tilkommer ham ifølge denne bestemmelse. Hvis sagsøgeren derimod anfægter berettigelsen af beslutningen om vurderingen af støtten som sådan, eller en beslutning truffet efter afslutningen af den formelle undersøgelsesprocedure, er det forhold alene, at sagsøgeren kan anses for at være en interesseret part i artikel 88, stk. 2, EF's forstand, ikke tilstrækkeligt til at realitetsbehandle sagen. Det må i så fald godtgøres, at beslutningen rammer sagsøgeren på grund af visse egenskaber, som er særlige for ham, eller på grund af en faktisk situation, der adskiller den pågældende fra alle andre og derfor individualiserer ham på lignende måde som adressaten. Dette vil bl.a. være tilfældet, når sagsøgerens stilling på markedet i væsentligt omfang påvirkes af den støtteforanstaltning, som den pågældende beslutning vedrører.

(jf. præmis 30-32)

4. De retssubjekter, der har status som interesserede parter som omhandlet i traktatens artikel 88, stk. 2, EF, er personer, virksomheder eller sammenslutninger, hvis interesser måtte være berørt af den tildelte støtte, dvs. navnlig konkurrerende virksomheder og erhvervsorganisationer. Denne fortolk-

ning blev stadfæstet i artikel 1, litra h), i Rådets forordning nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel [88], der angiver, at ved begrebet interesserede parter forstås »alle medlemsstater og personer, virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder, hvis interesser måtte være berørt af den tildelte støtte, herunder navnlig støttemodtageren, konkurrerende virksomheder og erhvervsorganisationer«. Status som interesseret part er derfor ikke forbeholdt virksomheder, der i væsentligt omfang er påvirket af tildelingen af støtte.

(jf. præmis 36)

5. Da Kommissionen er enekompetent til at vurdere en statsstøttes forenelighed med fællesmarkedet, er den ud fra hensynet til god forvaltningsskik i forbindelse med traktatens grundlæggende regler om statsstøtte forpligtet til at gennemføre en påpasselig og upartisk undersøgelse af en klage, der anfægter en støtte, som er uforenelig med fællesmarkedet. Det følger heraf, at Kommissionen ikke kan lade den indledende undersøgelse af statslige foranstaltninger, som er genstand for en klage, fortsætte i det uendelige, når den har

accepteret at indlede en sådan undersøgelse ved at anmode den pågældende medlemsstat om oplysninger. Det må vurderes ud fra hver enkelt sag, om varigheden af undersøgelsen af en sådan klage kan anses for rimelig, herunder

navnlig den sammenhæng, hvori sagen indgår, de forskellige led i den administrative procedure og sagens kompleksitet.

(jf. præmis 61)